

Je kracht ontdekken

KATERN
OKTOBER
2015

Katern met praktijkverhalen uit plaatselijke gemeenten

- > **Lemelerveld:**
meer vertrouwen en ruimte geven
- > **Bovensmilde:**
Denken in mogelijkheden
- > **Lelystad:**
'We willen benaderbaar zijn'
- > **Lisse:**
'Er is meer verbondenheid ontstaan'

Zet eens een
andere bril op!

Protestantse
Kerk

Ontdek je kracht - kijk anders naar je eigen mogelijkheden

Werken vanuit je kracht in plaats van je laten leiden door angst biedt nieuwe vergezichten. Zo werkt dat ook in de plaatselijke gemeente. Werken vanuit angst maakt dat gemeenten zich richten op het krampachtig in stand houden van het 'oude vertrouwde'. Werken vanuit de eigen kracht geeft energie en nieuw perspectief.

Met een 'denktank' uit zes verschillende wijkgemeenten zitten ze bij elkaar. Het eerdere traject naar 'samen op weg' heeft ze op het niveau van de Algemene Kerkenraad (AK) nader tot elkaar gebracht, maar in de praktijk hebben de wijken elkaar nog niet echt gevonden. Ze kijken eerder wat argwanend naar elkaar. Elke wijkgemeente heeft haar lijstje met zorgen. Hoe moet dat na de fusie, zeker als er kerkgebouwen moeten worden gesloten? Jullie kerk of de onze? En wat betekent dat dan voor onze wijk? En voor onze dominee? Op AK-niveau zijn ze wel samen, maar verder zijn ze vooral apart op weg.

In het kennismakingsrondje vraag ik de deelnemers naar een sterk punt van hun wijkgemeente, iets waar ze trots op zijn. Na beraadslaging in eigen kring komen de antwoorden: "Wij zijn afgelopen jaar gefuseerd met een andere wijkgemeente. We hebben goed leren omgaan met verscheidenheid."

"Wij hebben een hecht netwerk van gemeentegroiegroepen. We zijn sterk in het geloofsgesprek."

"Wij hebben een inspirerend buitenlandproject – we zijn diaconaal sterk."

"Wij hebben veel ouderen in onze wijk. Omzien naar elkaar is onze kracht."

"Wij laven ons aan onze vieringen. Ze zijn creatief en eigentijds."

"Wij hebben een wijk met heel veel jonge gezinnen."

"Ons gebouw is fantastisch opgeknapt."

Na dit rondje kijken ze verbaasd naar elkaar. Ze zien elkaar met andere ogen. En ook het geheel van de gemeente. Wat hebben ze met elkaar veel in huis!

BEVRIJDEND

Met deze stap begon een visietraject in de Protestantse Gemeente Hoogveen. Volgens de methode van 'waarderende gemeenteopbouw' werkten de wijken aan een toekomstplan voor de hele gemeente. Waarderende gemeenteopbouw is een manier van werken die nadrukkelijk uitgaat van je sterke kanten. Waarderend leren kijken maakt je daarvan bewust en leert je daarop voortbouwen. Als je nu eens kijkt naar alles wat je in huis hebt, en je maakt daarvan ten volle gebruik, wat zou er dan mogelijk zijn? Hoe zou het er dan over drie jaar uit kunnen zien?

Waarderend werken zit 'm vooral in het kijken naar jezelf vanuit een ander perspectief.

Je gaat niet uit van de tekorten en de zorgen, maar van je kwaliteiten, je

Els Deenen

kracht. Wat zijn de talenten waar jij mee mag woekeren? Dáár zul je het tenslotte mee moeten doen...

Het is bevrijdend de vragen die in deze tijd op de gemeente afkomen aan te vliegen vanuit de eigen kracht en vanuit verlangen, en je niet te laten verlammen door problemen en zorgen. Zet eens een waarderende bril op, ontdek waar je kracht ligt en waar je op hoopt – en ga van daaruit op weg.

ELS DEENEN

gemeenteadviseur in de classes Hardenberg en Ommen

Kijk ook eens op www.waarderendegemeenteopbouw.nl en www.levenuitdebron.nl

> BEGELEIDING DOOR GEMEENTEADVISEUR

Wilt u in uw gemeente ook werken vanuit uw kracht? Neem contact op met uw gemeenteadviseur voor de mogelijkheden van begeleiding in dit proces. www.protestantsekerk.nl/gemeenteadviseur.

Lemelerveld: meer vertrouwen en ruimte geven

De Protestantse Gemeente Lemelerveld doorliep drie jaar geleden een traject waarderende gemeenteopbouw waar tot op de dag van vandaag de vruchten van worden geplukt. Ds. Kees Benard is nog altijd blij met het resultaat. En het proces zelf was net zo plezierig.

Benard was nog maar een paar maanden predikant in Lemelerveld toen de gemeente aan een nieuw beleidsplan toe was. "Dan kun je het oude beleidsplan updaten, maar veel beter is het om weer eens vanaf nul te beginnen en te bedenken: wat voor gemeente willen we eigenlijk zijn?" Er werd een commissie gevormd met mensen van binnen en buiten de kerkenraad. Het nieuwe beleidsplan moest namelijk niet alleen een kerkenraadstuk worden maar een plan van de hele gemeente. "Een van de deelnemers die we buiten de kerkenraad zochten wilde alleen meedoen als het een proces zou worden waar hij zelf wat aan zou beleven. Dat vonden we een uitdaging! We formuleerden dat het proces dus minstens zo belangrijk was als het resultaat, én dat de gemeente het moest herkennen als iets van haarzelf." Met die uitgangspunten klopte de commissie aan bij gemeenteadviseur Els Deenen, die blij verrast was omdat het precies aansloot bij waar zij mee bezig was: waarderende gemeenteopbouw.

DROMEN OP PAPIER

De waarderende insteek zoekt naar de pareltjes in het werk: waar liggen je verlangens, je dromen? Je gaat niet uit van wat er allemaal móet in de gemeente maar van wat er allemaal mag. "In mijn gemeente werkt dat heel goed", vertelt Benard. "Ze is een open gemeenschap, er kan veel, en veranderingen worden gezien als uitdagingen." Het proces werd dan ook met plezier doorlopen, en ook de gemeente werd er op verschillende manieren bij betrokken. Gemeentelieden werd bijvoorbeeld gevraagd hun dromen op papier te zetten, in een collage, in foto's, in gedichten.

Op Startzondag werd de uitkomst daarvan gepresenteerd, en er werd in workshops op voortgeborduurd.

MET EEN ANDERE BLIK

Het nieuwe beleidsplan werd gepresenteerd in maart 2013. "Het is een document van twee A4'tjes geworden. Een aantal voornemens is al gerealiseerd, zoals een gedachtenisplek, het aanstellen van een jongerenwerker, en activiteiten voor dertigers. Daarnaast zijn we een andere organisatie ingegaan met een kleinere kerkenraad, minder vergaderingen, meer ontmoeting, bezinning en gesprek. We zijn met een andere blik naar zaken gaan kijken. Minder controlerend en besturend, meer ver-

trouwend en de ruimte gevend."

Het proces van waarderende gemeenteopbouw sijpelde ook door in andere geledingen. De diakenen bijvoorbeeld gingen zich de vraag stellen waarom ze ook alweer diaken waren geworden. "Toen ze bedachten hoe ze het beste kunnen doen waartoe ze geroepen zijn, werkten ze met een ander gevoel dan toen ze enkel keken naar het takenpakket dat er lag en dat soms verlamdend werkte."

WEERBARSTIG

De uitvoering van het beleidsplan is niet op alle punten van de grond gekomen. "De begeestering vasthouden is best lastig, de praktijk is altijd weerbarstig. Maar de dromen blijven."

Probleem wordt uitdaging

Je kracht ontdekken door in gesprek te gaan met collega's over je eigen functioneren in de gemeente, dat is het kenmerk van waarderende intervisie. De afgelopen twee jaren zijn verscheidene intervisiegroepen van predikanten en kerkelijk werkers aan de slag gegaan met als uitgangspunt het model 'waardierend onderzoeken'. Ds. Betty Gras van de Ontmoetingskerk in Zuidwolde was een van hen.

Betty had in de overgang naar haar tweede gemeente supervisie gedaan bij Nelleke Boonstra, predikant voor de werkbegeleiding aan predikanten en kerkelijk werkers binnen de Protestantse Kerk. Ze vindt het een mooie methode om te reflecteren op waar je zelf staat in een tijd dat er om je heen veel verandert. Wat hoop je zelf te vinden én te brengen? Toen die supervisie voorbij was, wilde ze graag verder. Betty: "Ik leer het plezierigst in een groep. Nelleke wilde graag een proef draaien met waarderende intervisie. We verzamelden een groep van zes predikanten. De eerste twee bijeenkomsten was Nelleke er zelf bij, daarna moest de groep het zelf doen. Als deelnemer breng je een casus in. Zo'n casus bevat meestal iets waar je in de praktijk van het gemeentezijn tegenaan loopt. Je bekijkt met elkaar waar de kansen van de situatie en de kracht van jouw persoon zitten. Eerst bespreekt de groep dat. Als jouw casus wordt besproken hoor je dat aan. Daarna mag je jouw reactie daarop geven. Vervolgens formuleer je een wensbeeld: waar wil je naartoe?"

PROBLEEM WORDT UITDAGING

Voor Betty werkte de methode heel goed. "Het begint bij je kracht, niet bij je probleem. Daardoor leer je ook de kansen van de situatie zien die je hebt ingebracht. Het probleem wordt, populair gezegd, een uitdaging, een

mogelijkheid. Het reflecteren met anderen brengt veel lucht in de casus. Automatisch komt ook naar voren waar niet je sterkste kant zit. Dan kun je kijken of iemand anders in de gemeente daar misschien wel goed in is. Ik ging met praktische handvatten weer naar huis."

WERKWIJZE WAARDERENDE INTERVISIE

Vijf tot acht predikanten/kerkelijk werkers bespreken een jaar lang elke maand met elkaar een casus uit de eigen werksituatie. In gesprek met de collega's komt men tot nieuwe inzichten. Deze nieuwe inzichten krijgen gestalte in de gemeente. Het volgen van een intervisiegroep maakt deel uit van de Permanente Educatie. Meer informatie op www.protestantsekerk.nl/werkbegeleiding of c.boonstra@protestantsekerk.nl.

Zijpe: dicht bij onszelf blijven

"We moeten het doen met steeds minder mensen, maar we willen graag open blijven en we hebben een goede boodschap. We hebben het idee dat we het als gemeente best aardig doen, maar we wilden dat graag bevestigd zien of tips krijgen om het anders te doen. Ook wilden we weten wat onze kwaliteiten zijn. In *Kerkinformatie* lazen we over de mogelijkheid van begeleiding."

Joyce Brink is diaken in de Protestantse Gemeente Zijpe, een kleine gemeente met een predikant voor één dag in de week en zo'n vijftig actieve gemeenteleden. Nieuwe ambtsdragers in de kerkenraad brachten een nieuwe koers mee die erop gericht is als kerk meer naar buiten te treden. Brink: "Maar hoe weet je als kerk waar je goed in bent en hoe treed je vervolgens zichtbaar naar buiten? We hebben contact gezocht met onze gemeenteadviseur Burret Olde die begin dit jaar samen met Nadine van

Breda NoorderBeemden: versterken wat goed gaat

Laten we kijken naar wat er goed gaat en dat versterken. Laten we de gemeenteleden aanspreken op hun enthousiasme voor en betrokkenheid met de kerk. Dat is in het kort de taak die de wijk NoorderBeemden van de Protestantse Gemeente Breda zich gesteld heeft in een periode van een predikantsvacature in de wijk en een begrotingstekort van de hele protestantse gemeente.

“We moeten het met elkaar doen.”

Rolf Boertien, voorzitter van de kerkenraad van de Bredase wijk NoorderBeemden is er nuchter over. “Onze predikant is met emeritaat en er is momenteel geen geld voor een nieuwe. We hebben ons als moderamen de vraag gesteld hoe we zelfsturend kunnen zijn. Waar moeten we vooral op letten?”

Voor dit én volgend jaar is het preekrooster al helemaal gevuld. De zondagse diensten gaan dus gewoon door. Verder springt ds. Marlies Schulz van de Evangelisch-Lutherse Gemeente in Breda een dag per week bij. “En dat is fijn maar daarmee zijn we er niet. We moeten op eigen kracht gemeente zijn. Maar wat is onze kracht dan? Wat hebben we nodig om zelfsturend te zijn?”

POSITIEVE DOELEN

In juni van dit jaar werd een ‘kerkwerkersweekend’* besteed aan nadenken en plannen maken. Er werd begeleiding van buiten gezocht in

de persoon van gemeenteadviseur Jaap van der Giessen. “We hebben gewerkt volgens de principes van waarderende gemeentebouw dat uitgaat van positieve doelen stellen. We wilden teambuildend bij elkaar zijn en concreet nadenken over de plannen en zorgen.”

Er was dat weekend aandacht voor het geloofsgesprek: wat beweegt ons, wat houdt ons op de been?

Verder werden de beste voorbeelden uit de praktijk rond ‘op eigen kracht gemeente zijn’ gedeeld. “We werden ook concreet. De verschillende werkgroepen evalueerden het afgelopen jaar: wat was goed en wat kan beter? En welke accenten worden gelegd voor het komende jaar?” Alle plannenmakerij is op papier gezet en in september gepresenteerd in de grote kerkenraad die vervolgens het mandaat aan de kleine kerkenraad geeft om de dagelijkse gang van zaken te regelen. “Daarbij zeggen we tegen elkaar dat het echt wel eens fout kan gaan en dat we daar niet moeilijk

over doen maar naar een oplossing zoeken.”

SCHOUDERS ERONDER

Waarderende gemeentebouw geeft een positieve boost maar betekent niet dat de problemen opeens opgelost zijn, zegt Boertien. “Maar grote winst van het weekend is wel dat alle aanwezigen hebben uitgesproken dat ze de schouders eronder willen zetten in deze vacaturetijd. Ook is de wens uitgesproken om met de hele protestantse gemeente eenzelfde proces te ondergaan. “We zouden graag alle ambtsdragers bij elkaar halen. We kennen elkaar vaak niet, en dat is jammer. Als gemeente met een begrotingstekort moeten er vervelende klussen geklaard worden, die kunnen we dan maar beter positief oppakken.”

* Wijk NoorderBeemden werkt met een werkgroepenmodel: vrijwilligers zonder ambt werken er naast ambtsdragers.

Hierden een training ‘leidinggeven’ heeft gegeven. Vooraf hadden we bepaald dat we het wilden hebben over geloofsverdieping, teambuilding en zichtbaar worden naar buiten. We werden aan het werk gezet met het programma ‘woorden geven aan je geloof’. In spelvorm leerden we naar elkaars kwaliteiten kijken. Verder kwam onze visie op kerkzijn naar boven door in groepen slogans te maken met een winkel als uitgangspunt. De bakker maakte ‘ons brood smaakt hemels’, de lampenwinkel ‘ontdek het licht in

uw kerk, er is meer dan u denkt’ en de bouwmarkt ‘haal hier uw materiaal zodat u de komende week verder kunt bouwen aan uw huis’.

We hebben van de training opgestoken dat we dicht bij onszelf moeten blijven, een klantgerichte ‘winkel’ moeten zijn, de kerk laagdrempelig moeten houden en moeten zorgen voor een goede PR.”

Andersoortige diensten die gericht zijn op mensen van buiten, zoals meditatieve diensten op zondagmiddag, en wettelijke contactmiddagen voor de be-

woners van Zijpe maken onderdeel uit van de nieuwe koers. En in het kader van het thema ‘goede burens’ werden tijdens het jaarlijkse startzondagontbijt alle burens van de kerk uitgenodigd om mee te eten.

VERSCHILLEN IN DE KERKENRAAD GOED VOOR HET RESULTAAT

Doe eens **minder rood!**

We vormen samen één lichaam en alle leden zijn nodig. De tekst in 1 Korintiërs 12: 1-31 zegt dat mooi en iedereen kan dat onderschrijven. Maar de praktijk is soms weerbarstiger. Want het is lastig om in een kerkenraad de verschillende stijlen te waarderen: het pietje precies dat het agendapunt 'notulen' eindeloos laat duren; de dominante voorzitter die anderen nauwelijks het woord gunt, de 'stillen in den lande' die in de vergadering niets toe lijken te voegen... Menig kerkenraad worstelt ermee.

STIJLEN

De oplossing wordt vaak gevonden in een algemene communicatiestijl met impliciete normen waaraan iedereen moet beantwoorden. In het bedrijfsleven heeft men al lang ontdekt dat dit de dood in de pot is. Resultaten winnen juist aan kwaliteit als de verschillende communicatiestijlen worden gehonoreerd en aangemoedigd. Naast dominante doorpakkers heb je rustige empathische mensen nodig die oog hebben voor het proces. Naast visionaire, creatieve deelnemers heb je mensen nodig die kijken naar de praktische haalbaarheid van ideeën.

Een mooie methodiek om ook in de kerkenraad tot dat inzicht te komen, is de Disc-methodiek. 'Disc' staat voor de verschillende hoofdstromen in communicatie: dominant, invloedrijk, stabiel en consciëntieus. Daaraan zijn kleuren verbonden: rood, geel, groen en blauw. Met een korte, digitale test wordt de individuele communicatiestijl van de kerkenraadsleden 'gemeten'. En dan volgt een gesprek over de herkenbaarheid en de waarde van de verschillen. Maar ook over het ongemak en de irritatie die de verschillen oproepen. Alles om tot het inzicht te komen dat

verschillen soms lastig zijn, maar nodig voor een zo goed mogelijk resultaat.

ERVARINGEN

Ik heb deze methodiek een aantal keren toegepast om in een kerkenraad het teamfunctioneren te verhelderen. Elke keer is het weer verrassend om te zien hoe de analyse en verheldering van communicatiestijlen een opening bieden om een constructieve nieuwe start of doorstart te maken. Het geheim zit denk ik in de lichtheid en humor van de aanpak. De methodiek biedt eenvoudige feedbackmogelijkheden. Het is gemakkelijker tegen iemand te zeggen dat ze iets minder 'rood' moet doen dan volgens de regels van de feedback een uitgebreid, zorgvuldig maar ongemakkelijk gesprek aan te gaan waarin de dominantie van de desbetreffende persoon aan de orde moet komen. Goedwillende vrijwilligers in de kerkenraad worden met deze methodiek versterkt in hun basishouding en niet gedwongen zich te plooiën in een 'algemene vergaderstijl'.

ANNEKE VAN DER VELDE
gemeenteadviseur in de classes
Zwolle en Kampen

Lisse: 'Er is meer verbondenheid ontstaan'

De Hervormde Gemeente Lisse is halverwege het traject waarderen-de gemeenteopbouw. Omdat je daarin niet focust op het probleem maar op het perspectief, was de Algemene Kerkenraad (AK) direct enthousiast om daarmee aan de slag te gaan. Helma Citroen, voorzitter van de AK, vertelt hoe er nu al sprake is van verandering.

De Hervormde Gemeente Lisse bestaat uit twee wijken en heeft te maken met teruglopende financiën en ledenaantallen. Dat kostte haar al een halve predikantsplaats. Daarnaast wordt het kosterschap vanaf volgend jaar op vrijwilligersbasis ingevuld. "Vooral zo'n halve predikantsplaats minder ga je merken. Dat leverde in de AK de vraag op: wat voor kerk willen we zijn? We besloten daar een termijn aan te hangen: wat voor kerk willen we zijn in 2020? We wilden daar goed over nadenken en zochten begeleiding

Bovensmilde: denken in mogelijkheden

"Een jaar geleden hebben we een training leidinggeven gevolgd. We hadden een vrij nieuwe kerkenraad en wilden dit doen vanuit het oogpunt van teambuilding. Het heeft veel opgeleverd, onder andere dat we een gemeenschappelijke taal hebben gevonden. Vrijwel elke kerkenraadsvergadering zeggen we tegen elkaar: 'Daar hebben we het in de training over gehad.'"

Karin Kappen, voorzitter van de kerkenraad van de Protestantse Gemeente Bovensmilde, ziet de uitkomsten van de training als het begin van een beweging. "We zijn bezig met 'omdenken', denken in mogelijkheden en kansen. Daarnaast vinden we het belangrijk om als gemeente in alle hectiek van het leven rust en ruimte te bieden."

Kappen ziet het als een steen in de rivier die een verandering van de stroom met zich meebrengt. "En van mij mag dat nog wel verder gaan. Ik zou graag willen dat we in de kerk minder regels hebben, onszelf wat minder belangrijk vinden, meer blijdschap uitstralen en op zoek gaan naar echt contact. Het is mijn droom, maar wel een droom die concreet te maken valt. Dat moet ook als we de gemeente mee willen krijgen."

Drie stappen helpen de droom realiseren. Aansluitend bij het startzondagsthema 'goede bureu' werd een wensboom gemaakt waar mensen

binnen en buiten de gemeente een wens in mogen hangen. "Die gaan we met elkaar vervullen." Daarnaast gaat een pen de gemeente rond die mensen uitnodigt zijn of haar verhaal door te geven. Als derde wordt 'wandelen' een thema. Daarvoor werd inspiratie opgedaan bij Nijkleaster, het protestants klooster in Jorwerd. "Mensen zijn 'in' voor bezinning en inspiratie, ook in Bovensmilde. Het gaat erom dat we in gesprek gaan met elkaar."

VERBEELDING

Dat gesprek wordt in de kerkenraad al gevoerd. "Eén of tweemaal per jaar hebben we een bezinningsavond die we starten met een maaltijd. De laatste keer stond onze visienota centraal. Deze was een jaar eerder al vastgesteld maar min of meer in een la terechtgekomen. Dat is natuurlijk niet de bedoeling, dan gaat het niet in je hart zitten. We besloten het betekenis te gaan geven."

Een steen in de rivier brengt verandering in de stroom.

De rode draad in het visiestuk is dat we met elkaar gemeente willen zijn in verbintenis met God, met elkaar en met de wereld om ons heen. In groepjes hebben we collages gemaakt door allerlei beelden uit tijdschriften te knippen. Hoe ziet bijvoorbeeld de verbintenis met God eruit? En met de wereld om ons heen? De collages hebben we in de kerkzaal gehangen waar we ook met elkaar koffie drinken. Zo komen ze nog eens ter sprake."

in iemand van buiten met ervaring. Dat werd gemeenteadviseur Jaap van der Giessen. Hij vertelde dat hij graag een traject waardeerende gemeenteopbouw met ons wilde doorlopen. Je focust daarbij niet op problemen maar op uitdagingen. Van het probleem ga je naar het perspectief. We doen veel zelf maar dit hadden we niet kunnen bedenken. We waren direct enthousiast."

VITAAL EN VEELKLEURIG

De gemeente heeft de eerste twee fasen van het traject, Verkennen/Vertellen

en Verbeelden, doorlopen: waar staan we? "Omdat we de gemeenteleden graag in het proces mee willen nemen, doorlopen we met hen de verkorte vorm van het traject. Ze zijn doordrongen van de noodzaak dat er wat moet gebeuren."

Nu al is er sprake van verandering. "De kerkenraadsvergaderingen zijn meer gericht op ontmoeting en gesprek. Er is meer verbondenheid ontstaan, ook in kerkenraadsvergaderingen. De twee wijkgemeenten voelen zich samen meer één gemeente worden, en ook

dat is wat we beogen: we willen als wijkgemeenten samen onderdak vinden met ruimte en respect voor elkaars verscheidenheid. We willen elkaar meer opzoeken. Dit traject draagt bij aan ons motto 'Lisse, vitaal en veelkleurig bij-Eén!'"

De volgende fasen zijn Vernieuwen en Verwezenlijken, daar gaat Lisse vanaf dit najaar vol vertrouwen mee verder.

Lelystad: 'We willen benaderbaar zijn'

De kerkenraad en het ambt kregen een andere invulling. De kerkenraadsvergadering is geen eindeloze vergadersessie meer – het gaat er over inhoud en er is ruimte voor verdieping. Resultaat van de regionale training leidinggeven die het moderamen van de Protestantse Gemeente Lelystad volgde. Toch is het nog steeds lastig om mensen te vinden die ambtsdrager willen zijn.

Jan Gommer, voorzitter van de kerkenraad van de protestantse gemeente, vertelt dat de kerkenraad al langer bezig was na te denken over hoe ermee om te gaan dat minder mensen ambtsdrager willen worden. "We wilden het kerkenwerk minder zwaar maken. Veel mensen vragen zich af of het wel iets voor hen is. Dat heeft te maken met onbekendheid van wat het inhoudt en beelden van hoe het vroeger was. Het kerkenwerk heeft een imago probleem. De training leidinggeven kwam mooi op ons pad omdat we als gevolg van minder beschikbare mensen een meer bestendige structuur op wilden zetten." Zelf had hij acht jaar geleden ook hinder van het imago van het kerkenwerk en dacht aan 'veel gedoe' toen hem gevraagd werd of hij voorzitter wilde worden. "Maar ik vind ook dat je je talenten moet inbrengen en je verantwoordelijkheid moet nemen. Overigens is er van gedoe nooit sprake geweest, ik heb er alleen maar kracht en energie van gekregen."

ANDERE STRUCTUUR

In de 'meer bestendige structuur' die gevolg was van de training richt de

kerkenraad zich op de inhoudelijke zaken. Het moderamen bereidt de kerkenraadszaken voor en zorgt voor de 'regelingen'. Veel bevoegdheden zijn neergelegd bij taakgroepen die het gemeentezijn vormgeven door bijvoorbeeld bezoekwerk en jeugdwerk. Verder wordt ruimte gegeven aan initiatieven van gemeenteleden. "Zo hebben we de pastorale wijkstructuur losgelaten en is de focus meer gericht op diverse vormen van pastoraat, afhankelijk van de persoonlijke levenssituatie. Die omvorming is langs de weg van het gemeenteberaad gegaan waarin de gemeenteleden met elkaar praten over hoe we handen en voeten willen geven aan ons beleid en onze visie. Op die manier wordt de besluitvorming in de kerkenraad gedragen door het gemeenteberaad en versterken we de binding tussen de gemeente en de kerkenraad." Groothuisbezoeken en koffiedrinken na de dienst kunnen volgens Gommer de kloof tussen ambtsdragers en gemeenteleden ook verkleinen, evenals het idee een spreekuur van het moderamen in te stellen. "We willen benaderbaar zijn."

AFSPIEGELING

Naast het aanpakken van het imago-probleem heeft Gommer in het zomernummer van het kerkblad een artikel geschreven waarin de gemeente wordt verteld hoe verrijkend het is om bij te dragen aan het leidinggeven in de gemeente en hoe een ieder daaraan vanuit zijn of haar eigen talenten bij kan dragen. "In een volgend kerkblad kom ik daar weer op terug. We gaan zelf ook mensen actief benaderen. Vanaf januari hebben we echt nieuwe ambtsdragers nodig, en wel op sleutelposities."

In het moderamen is gekeken naar de kwaliteiten die nodig zijn voor de uitvoering van deze taken. Vanuit verschillende invalshoeken is het profiel van het moderamen onder de loep gelegd. De samenstelling van het moderamen is, naar de indeling van de mentality-milieus volgens Motivaction, geen afspiegeling van de kernachterban van de protestantse gemeente. "Het moderamen moet wel de diversiteit van de gemeente vertegenwoordigen. Daar zullen we extra op letten bij het zoeken naar geschikte kandidaten."

Het boekje *Leiderschap met lef, tien kansen voor de ambtsdrager* ondersteunt ambtsdragers bij de leidinggevende taak van de kerkenraad. Te bestellen voor € 1,50 via www.protestantsekerk.nl/webwinkel.

COLOFON

Dit katern is samengesteld door Janet van Dijk, communicatieadviseur in de Protestantse Kerk.